

Йоїл

¹ Слово Господнє, що було до Йоїла, Петуїлового сина. ² Послухайте це, ви старші, і візьміть до вух, усі мешканці землі: чи бувало таке за днів ваших, або за днів ваших батьків? ³ Оповідайте про це синам вашим, а ваші сини своїм дітям, а їхні сини поколінню наступному. ⁴ Що лишилось по гусені, зжерла те все сарана, що ж зосталося по сарані пожер коник, а решту по конику зжерла черва. ⁵ Пробудіться, п'яниці, і плачте й ридайте за виноградовим соком усі, хто вина напивається, бо віднятий він від уст ваших! ⁶ Бо на Край Мій прийшов люд міцний й незчисленний, його зуби як лев'ячі зуби, а паща його як в левиці. ⁷ Виноград Мій зробив він спустошенням, Моє ж фігове дерево геть поламав, дощенту його оголив та й покинув, галузки його побіліли. ⁸ Голоси, як та дівчина, веретою оперезана, за нареченим юнацтва свого. ⁹ Жертва хлібна й жертва лита спинилася в домі Господньому, впали в жалобу священики, слуги Господні. ¹⁰ Опустошене поле, упала в жалобу земля, бо спустошене збіжжя, вино молоде пересохло, зів'яла оливка. ¹¹ Засоромилися рільники, голосили були виноградарі за пшеницю й ячмінь, бо вигинуло жниво поля. ¹² Усох виноград, а фіга зів'яла, гранатове дерево, й пальма та яблуня, і повсихали всі пільні дерева, бо Він висушив радість від людських синів. ¹³ Оперезіться веретою, і ридайте, священики, голосіть, слуги жертівника, входьте, ночуйте в веретах, служителі Бога мого, бо хлібна жертва і жертва та лита затримана буде від дому вашого Бога! ¹⁴ Оголосіть святий піст,

скличте збори, позбирайте старших, всіх мешканців землі до дому Господа, вашого Бога, і кличте до Господа. ¹⁵ Горе дневі тому! Бо близький день Господній, і прийде він від Всемогутнього, мов те спустошення! ¹⁶ Чи ж з-перед очей наших не відіймається їжа, з дому нашого Бога веселість та втіха? ¹⁷ Покорчилися зерна під своїми грудрами, спорожніли комори, поруйновані клуні, бо висохло збіжжя. ¹⁸ Як стогне товар, поголомшені череди, бо немає їм паші, отари спустошені! ¹⁹ До тебе я кличу, о Господи, пожер бо огонь пасовища пустині, а жар попалив усі дерева на полі. ²⁰ Навіть пільна худоба прагне до Тебе, бо водні джерела посохли, огонь же пожер пасовища пустині!

2

¹ Засурміть на Сіоні в сурму, здійміть крик на святій горі Моїй! Затремтіть, всі мешканці землі, бо прийшов день Господній, бо близько вже він, ² день темноти та темряви, день хмари й імлі! Як несеться досвітня зоря по горах, так народ цей великий й міцний. Такого, як він, не бувало відвіку, і по ньому не буде вже більш аж до літ з роду в рід! ³ Перед ним пожирає огонь, і палахкотить за ним полум'я! Земля перед ним, як еденський садок, а за ним опустіла пустиня, і рятунку від нього нема! ⁴ Його вигляд ніби коні, гарцюють вони, наче ті верхівці! ⁵ Як гуркіт військових возів, вони скачуть гірськими верхів'ями, як вереск огнистого полум'я, що солому жере, наче потужний народ, що до бою поставлений. ⁶ Народи тремтять перед ним, всі обличчя поблідли. ⁷ Як лицарі, мчаться вони, немов вояки вибігають на мур, і кожен своєю дорогою йдуть,

і з стежок своїх не позбиваються, ⁸ не пхають вони один одного, ходять своєю дорогою битою, а коли на списа упадуть, то не зраняться. ⁹ По місті хурчать, по мурі біжать, увіходять в доми, через вікна пролазять, як злодій. ¹⁰ Трясеться земля перед ним, тремтить небо, сонце та місяць темніють, а зорі загублюють сяйво своє. ¹¹ І голос Свій видасть Господь перед військом Своїм, бо табір Його величезний, бо міцний виконавець слова Його, бо великий день Господа й вельми страшний, і хто зможе його перенести? ¹² Тому то тепер промовляє Господь: Верніться до Мене всім серцем своїм, і постом святим, і плачем та риданням! ¹³ І деріть своє серце, а не свою одіж, і наверніться до Господа, вашого Бога, бо ласкавий Він та милосердний, довготерпеливий та многомилостивий, і жалкує за зло! ¹⁴ Хто знає, чи Він не повернеться та не пожалує, і по Собі не залишить благословення, жертву хлібну та жертву ту литу для Господа, вашого Бога. ¹⁵ Засурміть на Сіоні в сурму, оголосіть святий піст, скличте зібрання! ¹⁶ Зберіте народ, оголосіть святі збори, старців згромадьте, позбирайте дітей та грудних немовлят, нехай вийде з кімнати своєї також молодий, молода ж з-під свого накриття! ¹⁷ Між притвором та жертівником нехай плачуть священники, слуги Господні, хай молять вони: Змилуйся, Господи, над народом Своїм, і не видай на ганьбу спадку Свого, щоб над ним панували погани. Нащо будуть казати між народами: Де їхній Бог? ¹⁸ І заздрісним стане Господь за Свій Край, і змилується над народом Своїм. ¹⁹ І Господь відповів і сказав до народу Свого: Ось Я посилаю вам збіжжя й вино молоде та оливу, і насититесь нею, і більше не дам вас на наругу народам. ²⁰ А цього північного ворога віддалю Я від вас, і його в край сухий та спустошений

вижену, його перед до східнього моря, його ж край до того моря заднього. І вийде злий запах його, і підійметься сморід його, бо він лихо велике чинив.

²¹ Не бійся ти, земле, а тішся й радій, бо велике Господь учинив! ²² Не бійтеся, ти пільна худобо, бо пустинні пасовиська зазеленіють, бо дерево видасть свій плід, фіговниця та виноград свою силу дадуть.

²³ А ви, сіонські сини, радійте та тіштеся Господом, Богом своїм, бо вам їжі Він дасть на спасіння, і найперше зішле вам дощу, дощу раннього й пізнього.

²⁴ І токи наповняться збіжжям, чавильні ж кадки будуть переливатись вином молодим та оливою. ²⁵ І надолужу Я вам за ті роки, що пожерла була сарана, коник і черва та гусінь, Мое військо велике, що Я посилав проти вас. ²⁶ А їсти ви будете їсти й насичуватись, і хвалитимете Ім'я Господа, вашого Бога, що з вами на подив зробив, і посоромлений більше не буде народ Мій навіки! ²⁷ І пізнаєте ви, що Я серед Ізраїля, і що Я Господь, Бог ваш, і немає вже іншого, і посоромлений більше не буде народ Мій навіки! ²⁸ (3-1) І буде потому, виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння. ²⁹ (3-2) І також на рабів та невільниць за тих днів виллю Духа Свого. ³⁰ (3-3) І дам Я ознаки на небі й землі, кров та огонь, та стовпи диму. ³¹ (3-4) Заміниться сонце на темність, а місяць на кров перед приходом Господнього дня, великого та страшного! ³² (3-5) І станеться, кожен, хто кликати буде Господне Ім'я, той спасеться, бо на Сіонській горі та в Єрусалимі буде спасіння, як Господь говорив, та для тих позоставших, що Господь їх покличе.

3

¹ (4-1) Бо ось тими днями та часу того, коли долю Юді та Єрусалиму верну, ² (4-2) то зберу всі народи, звезу їх у долину Йосафатову, і там буду судитися з ними за народ Мій й спадщину Мою, за Ізраїля, що його розпорошили поміж народами, а Мій Край поділили. ³ (4-3) І за народ Мій вони кидали жереба, і юнака за блудницю давали, а дівчину за вино продавали, і пили. ⁴ (4-4) І що вам до Мене, Тире й Сидоне, та всі филистимські доквілля? Чи свій чин на Мені надолужите? Може хочете щось учинити Мені, то легко та скоро зверну Я ваш чин вам на голову, ⁵ (4-5) що срібло Мое й Мое золото позабирали, а коштовні клейноди Мої в свої храми повносили... ⁶ (4-6) А синів Юди та Єрусалиму ви грецьким синам продали, щоб їх віддалити від їхніх границь... ⁷ (4-7) Ось Я їх позбуджую з місця того, куди їх продали, ваш чин поверну вам на голову! ⁸ (4-8) І попродаю ваших синів та ваших дочок в руку Юдських синів, а вони віддадуть їх шев'янам, до люду далекого, бо Господь так сказав. ⁹ (4-9) Кличте про це між народами, оголовіте святую війну, збудіте лицарство, хай сходяться, нехай підіймаються всі вояки. ¹⁰ (4-10) Перекуйте свої лемеші на мечі, а ваші серпи на списи, хай навіть безсилий говорить: Я лицар! ¹¹ (4-11) Поспішіть і прийдіть, всі народи з доквілля, й зберіться, туди, Господи, спустиш лицарство Своє. ¹² (4-12) Нехай збудяться й зйдуть народи в долину Йосафатову, бо сяду Я там, щоб судити всі народи з доквілля. ¹³ (4-13) Пошліть на роботу серпа, бо жниво дозріло, приходьте, зйдіть, бо чавило наповнене, кадки переливаються, бо зло їхнє розмножилось! ¹⁴ (4-14) Натовпи, натовпи у вирішальній долині,

бо близький день Господній у вирішальній долині.
¹⁵ (4-15) Сонце та місяць стемніють, а зорі загублять свій блиск, ¹⁶ (4-16) і Господь заgrimить із Сіону, та з Єрусалиму Свій голос подасть, і небо й земля затремтять, та Господь охорона Своему народові, і твердиня синам Ізраїлевим! ¹⁷ (4-17) І пізнаєте ви, що Я Господь, Бог ваш, Який пробуває в Сіоні, на святій Своїй горі. І станеться Єрусалим за святиню, і чужі вже не будуть ходити по ньому. ¹⁸ (4-18) І станеться в день той, гори будуть кропити виноградовий сік, а підгірки стоятимуть у молоці, і всі Юдські потоки водою заб'ють, а з дому Господнього вийде джерело, і напоїть долину Шіттім. ¹⁹ (4-19) Єгипет спустошенням стане, і пустинею голою стане Едом за насильство синам Юди, за те, що лили кров невинну у їхньому Краї. ²⁰ (4-20) А Юдея жити буде повіки, і Єрусалим з роду в рід, ²¹ (4-21) і помщу за їхню кров, що за неї Я ще не помстив, і буде Господь пробувати на Сіоні!

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2021-10-16

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 11 Nov 2022 from source files dated 2 Aug 2022

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5